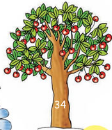
İçindekiler

FİL SÛRESİ

Peygamber Efendimizin, doğmasına çok az bir zaman kalmıştı. Kâbe'ye, her taraftan insanlar gelip hac mevsiminde ziyaret ediyorlardı. Kâbe'nin bu kadar çok ziyaretçisinin olması, bazı kişileri rahatsız ediyordu. Bu kişilerden biri de Yemen valisi Ebrehe idi.

O, bütün uğraşlarına rağmen, insanların Kâbe'yi ziyaret etmelerine engel olamamıştı.

Ebrehe bir süre sonra da, Kâbe'yi yıkmak için Mekke şehrine gitmeye karar verdi. Habeş kralından, "Mahmut" adındaki meşhur fili istedi. Diğer fillerle birlikte bu güçlü fil bir süre sonra ordunun önünde ilerlemeye başladı. O sırada Ebrehe'nin ordusuna kılavuzluk yapan bir adam vardı. O, büyük fil Mahmut'un kulağına eğilerek, şunları fısıldadı: "Çök Mahmut! Sonra da sağ salim geldiğin yere dön. Sen Yüce Allah'ın mukaddes saydığı yerdesin!" dedi.

Bu sözleri söyledikten sonra da koşarak bir dağa sığındı. O adamın, bu sözleri üzerine heybetli fil birden yere çöküverdi. Bir türlü ayağa kalkmıyordu.

Bunun üzerine Ebrehe çok sinirlenmişti. Ancak bu ordu yoluna devam etmeliydi!

Ebrehe'nin ordusu, Kâbe'ye yaklaştığında birden gökyüzü Allah tarafından görevlendirilen Ebabil Kuşları'yla doldu. Bu kuşların attığı taşlar, kısa süre içerisinde bütün orduyu yok etti. Efendimizin dedesinin, Ebrehe'ye belirttiği gibi Kâbe'nin sahibi olan Allah, bu kutsal yeri en iyi şekilde korumuştu.

Yüce Allah, Kur'ân-ı Kerîm'deki Fil Sûresi ile bu olayı bize bildirmiştir.

Böylece bizler, gerçek güç ve kuvvet sahibinin Allahü Teâlâ olduğunu öğrenmiş olduk.

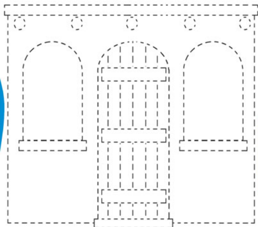
- Dinlediğiniz hikâyeyi, anlatabilir misiniz?
- Fil sûresini, bir büyüğünüzün okumasını ister misiniz?

Mahmut isimli fil, Kâbe'yi ziyaret etmek istiyor. Filin, ayak izlerini bulup boyayarak Kâbe'ye ulaşmasına yardımcı olur musunuz?

Fili de istediğiniz renkte boyayabilirsiniz.

Boyama

Peygamber Efendimizin, doğduğu gece bu ev ışıl ışıl aydınlanmış. Etrafa güzel kokular yayılmış.

Peygamber Efendimizin doğduğu bu güzel evin, kesik çizgilerini tamamlayıp boyayalım.

Peygamberimizin Süt Anneye Verilmesi

Halime annemiz, yaylada ailesi ile yaşıyordu. Bir de yaşlı merkebi vardı. O gün Mekke'den emzirilecek bir bebek alıp gelecekti. Mekkeliler, bebeklerini ancak bu şekilde büyütebiliyorlardı. Mekke şehri çok sıcaktı. Ayrıca her aile, çocuklarının yaylada yaşayan kişiler gibi düzgün konuşmasını istiyordu.

Kısa bir yolculuktan sonra Halime annemiz Mekke'ye gelmişti. Ardından Peygamber Efendimizin dedesi, Halime annemize yaklaştı. Ve:

- Torunuma süt anneliği yapar mısınız, dedi.

Halime annemiz, bu teklifi hemen kabul etti. Daha sonra, Hazreti Âmine'nin kucağında Peygamberimizi görür görmez çok etkilendi.

Ne kadar güzel ve nurlu bir bebekti bu. Ancak Hazreti Âmine biricik yavrusundan ayrılmak istemiyordu. Ama O'nun iyiliği için bunu yapmak zorundaydı.

Halime annemiz, Peygamber Efendimizi kucağına alarak yaşlı merkebin üzerine bindi.

Yaşlı merkep o an kendinde değişiklikler hissetti. Artık çok güçlüydü. Ve yolda hızla ilerliyordu. O, üzerinde çok değerli bir yük taşıdığını anlamıştı.

Yaşlı merkep, hiç zorlanmadan yaylaya kadar Biricik Peygamberimizi getirmişti.

Yayladaki evlerinde Halime annemiz, uzun süre Peygamber Efendimizi emzirdi ve O'na çok iyi baktı. Peygamber Efendimiz, oraya geldiği günden itibaren her yer bereketlendi.

Peygamberimiz de, yaylada yaşadığı için çok mutluydu!

- Yukarıdaki merkeplerden yaşlı ve güçsüz olanı işaretler misiniz?
- Merkep sırtında neler taşıyabilir? Uygun çıkartmaları bularak merkeplerin sırtına yapıştırabilirsiniz.
- Şimdi de, dinlediğiniz hikâyenin dramasını uygulayalım.

Şarkı

Sevgili Peygamberim

Gül gibi kokarmışsın
Hep gülümsermişsin Sen

Temizliği çok sever
Güzel sözler söylermiş
Benim Sevgili Peygamberim (NAKARAT)

Söz: Betül Ertekin
Beste: Yasin İlhan

Hazreti Âmine'nin Medine Ziyareti

Peygamber Efendimizin, babası Abdullah daha O doğmadan önce vefat etmişti. Efendimize, doğduktan sonra dedesi ve annesi bakmaya başlamıştı.

Bir gün Hazreti Âmine, Sevgili Peygamberimiz ve dadısını da yanına alarak Medine'deki dayıoğullarını ziyarete gitti.

Orada önce Peygamberimizin babasının mezarı ziyaret edildi. Ardından bir ay boyunca dayıoğullarında misafir oldular.

Medine'de yaşayan kişiler, Peygamberimizi devamlı kontrol edip hâl ve hareketlerine dikkat ediyorlardı. Çünkü kutsal kitaplarda müjdelenen peygamber olabileceğini düşünüyorlardı. Bunun üzerine Hazreti Âmine acilen Mekke'ye dönmek için yola çıktı.

Ancak Hazreti Âmine, yolda hastalanıp vefat etti.

Sevgili Peygamberimiz, sekiz yaşına kadar, dedesi Abdulmuttalib'in yanında, sekiz yaşından sonra da Amcası Ebutalib'in yanında kaldı.

Peygamberimizin Amcası Ebutalib'e Verilmesi

Sevgili Peygamberimiz, dedesi tarafından kendisine koruyucu olarak tayin edilen amcası Ebutalib'e verilmişti.

Ebutalib, son derece merhametli bir insandı. Fakat oldukça fakirdi. Sütünden faydalanılan birkaç devesinden başka bir mala ve mülke de sahip değildi. Bütün bunlara rağmen O, dürüstlüğü ve doğru yaşayışıyla Kureyşliler tarafından sevilir, sayılırdı.

Ebutalib de, babası gibi Biricik Peygamberimize çok bağlıydı. O'nu hiç yanından ayırmıyordu. Gittiği her yere Efendimizi de götürürdü. Yanı başına oturtur ve bir arkadaş gibi kendisiyle sohbet ederdi.

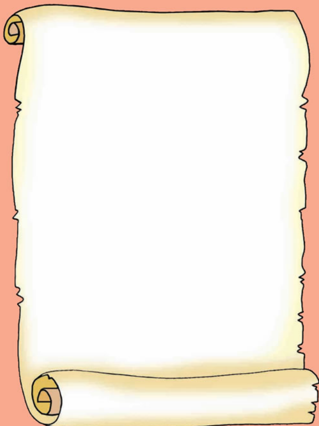
Ebutalib'in, evinde Peygamberimiz olmadan sofraya oturulmazdı. Bazen sofra hazırlandığında Peygamber Efendimizi göremeyince de, "Muhammed'im nerede? Çağırın gelsin!" derdi. Çünkü O'nun bulunduğu sofrada herkes doyarak kalkar ve yemekler artardı. Bulunmadığı sofralarda ise, sofradakiler doymadan yemekleri biterdi.

Fatıma Hâtun'un Peygamberimize Sevgisi

Ebutalib'in hanımı, Fatıma Hâtun'un da Peygamber Efendimize olan sevgisi ve şefkati çok fazlaydı. O'nu, öz evladı gibi seviyor ve bakımına son derece dikkat ediyordu. Hatta, Peygamberimizi yedirip doyurmadan çocuklarına bakmıyor ve onlarla ilgilenmiyordu.

Sevgili Peygamberimiz de, Fatıma Hâtun'a her zaman sevgi ve saygı gösteriyordu. Ömrünün sonuna kadar da kendisine yapılan iyiliği unutmadı. Öyle ki, Fatıma Hâtun vefat ettiğinde, "Bugün annem vefat etti." diyerek ona karşı olan sevgisini ifade etmişti.

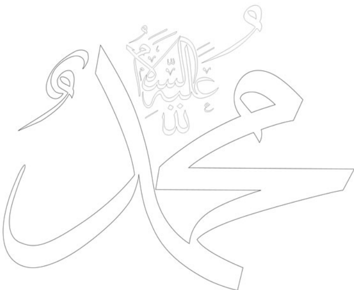
- Amca ve yenge kimdir?
- Sizin, amcanız ve yengeniz var mı?
- Peki, isimlerini söyler misiniz?

★ Biz görmesek de duymasak da Allahü Tealâ hep yanımızdadır. O, bizleri sever ve her zaman korur. Peygamber Efendimiz de yalnız değildi. Tıpkı O'nun gibi biz de Allah'ı düşünerek ve şükrederek O'nu hep yanımızda hissedebiliriz.

★ Yüce Allah hakkındaki duygu ve düşüncelerinizi, bir büyüğünüze söyleyip bu boş sayfaya yazmasını isteyebilirsiniz.

FAALİYET

Peygamber Efendimizin, ismini boyayıp pullarla süsleyebilir misiniz?

Rahip Bahira ve Beyaz Bulut

Peygamber Efendimiz, henüz çocuktu. Amcası Ebutalib, O'na bakıyordu. Bir gün ticaret yapmak için kalabalık bir grupla birlikte Mekke'den, Şam şehrine doğru yola çıktılar.

O sırada Biricik Peygamberimiz, amcasının yanından hiç ayrılmıyordu. Yolculuk boyunca da bir bulut Peygamberimizin üzerine gölge ediyordu.

Rahip Bahira, manastırdan Mekke kervanlarının konakladığını görürdü. Fakat bu sefer kervanda daha önce hiç karşılaşmadığı bir şey görmüştü. Küçük bir bulut onların üstünde yavaş yavaş ilerliyordu. Ancak konakladıkları anda bulut hareket etmeyi durdurdu ve altında gölgelendikleri ağacın üstünde sabit olarak kaldı. Ağaç ise dallarını aşağıya indirerek onların iki kat gölgede olmalarını sağlıyordu. Bahira, böyle bir mucizenin önemli olduğunu biliyordu. Acaba beklenen peygamber, o kervanın arasında mıydı?

Manastıra, bir süre önce büyük miktarda yiyecek gelmişti. O da, kervana şöyle bir haber göndererek, "Ey Kureyşliler! Sizin için yiyecekler hazırladım ve buraya hepinizin gelmenizi istiyorum." dedi.

Bunun üzerine hepsi manastıra geldiler. Ancak Peygamberimizi, develerin ve yüklerin yanında gözcü olarak bıraktılar. Bahira, oradakiler içerisinde kitapta tarif edilen peygambere benzer bir yüz göremeyince: "Ey Kureyşliler! Geride kimse kalmadığından emin misiniz?" diye sordu. Onlar da, bir erkek çocuğunun kervanın başında kaldığını söylediler. Bahira, "O da bizimle beraber yemekte bulunsun." dedi. Bunun üzerine, Peygamberimizi yemeğe çağırdılar.

Bahira, yemek boyunca O'nu dikkatle incelediğinde yüz ve vücut özelliklerinin kendi kitaplarında anlatılanlara çok benzediğini fark etti. Yemekten sonra Bahira, Peygamberimizin yanına gitti ve O'na birçok sorular sordu.

Daha sonra heyecanla Ebutalib'e yaklaşarak:

- Bu çocuk çok önemli birisi! Kutsal kitabımızda anlatılan son peygamberin özelliklerini taşıyor. O'nu, lütfen iyi koruyun! dedi.

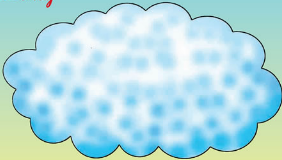
Ebutalib de, bu geziyi yarıda kesip hemen oradan ayrıldı.

BİLMECE

Pamuk gibi beyaz.
Pamuk gibi yumuşacık.
Gökyüzünün süsüdür.
Bazen güneşi gölgelendirir.
Bazen de yağmur getirir.
Bilin bakalım bu nedir? (BULUT)

 Yukarıdaki bulutları inceleyip küçükten, büyüye doğru altlarındaki kutuyu numaralandırabilirsiniz. Bulutları pamuk ya da peçete kâğıdı ile kaplayarak tamamlayabilirsiniz.

Deney

Bulutlar sünger gibidir. İsterseniz bir yağmur deneyi yapalım. Elimizin büyüklüğündeki bir süngeri makas yardımıyla bulut şeklinde keselim.

Ardından suya batıralım. Daha sonra da askıya asıp leğenin içine suların nasıl damladığını izleyelim. İşte size sünger bulutlar!

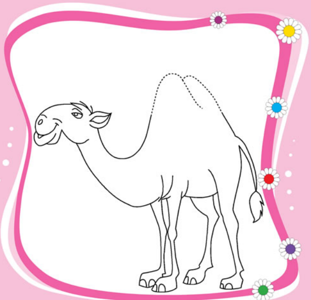
Peki, gökyüzünde bir bulut olsaydınız, nerelere gitmek isterdiniz?

Hazreti Hatice'nin Kervanı

Peygamber Efendimiz, Hazreti Hatice'nin mallarını develerle Şam'a götürmeye başladı. Peygamber Efendimiz, yolculuk boyunca huzurlu bir şekilde malların hepsini satıp Mekke'ye geliyordu.

Bir gün Hazreti Hatice, yüksek bir yere çıkmış kervanın gelişini seyrediyordu. Ama o sırada gördüklerine inanamamıştı. Peygamber Efendimizin üstünde, bir bulut gölge ediyordu. Böylece Hazreti Hatice'nin, Peygamber Efendimize hayranlığı daha da artmıştı.

Bir süre sonra da, Peygamber Efendimiz ve Hazreti Hatice evlenmişlerdi. Hazreti Hatice, hayatı boyunca bütün malını Allah rızası için harcamış ve ilk inanan kişi olmuştu.

Yukarıdaki deve resmini tamamlayıp boyayalım.
Bu devenin ne taşımasını istersiniz? Hayal edip, çizer misiniz?

- Mekke'den, Medine'ye doğru yük taşıyan develeri uygun yerlere yapıştırır mısınız?
- Sizce develer ne taşıyorlar?
- Develer, Allah'ın izniyle sıcak çöllerde yolculuk yapabilirler. Çünkü Allah, onları sırtlarındaki hörgüçlerinde yağ depolayıp yaşayabilecekleri şekilde yaratmış.

MUHAMMEDÜ'L-EMİN

Peygamber Efendimiz, daha peygamberlik vazifesi verilmeden önce de terbiyeli, dürüst, yardımsever ve merhametli bir kişiydi.

O, herkese "Beni, Rabbim terbiye etti." diyordu.

Peygamber Efendimizin, bir adı da Muhammedü'l-Emin'di. Yani güvenilir demekti.

Çevresindeki insanlar, O'na mallarını hiç çekinmeden emanet ederlerdi. İnsanların kendisine sır olarak söylediği sözleri, Peygamber Efendimiz kimseye söylemezdi.

Verdiği sözleri tutar ve her zaman dürüst olmaya çalışırdı.

Resimde neler gördüğünüzü anlatır mısınız?
Siz de, Peygamber Efendimiz gibi güvenilir bir kişi olmak için neler yaparsınız?

FAALİYET

Sevgili Peygamberimizin, ayak izini sim ya da folyo kâğıdıyla kaplayarak parlak ve kabartmalı hâle getirelim.

KISSA

Zeyd Bin Hârise

Hazreti Zeyd, daha çocuk yaşta köle olarak satılmıştı. Ama Hazreti Hatice'nin kölesi olduğu için çok şanslıydı.

O sırada Hazreti Hatice de, Peygamber Efendimizle yeni evlenmişti. Efendimiz, Hazreti Zeyd'i görür görmez çok sevmişti. Onu, hemen yanlarına aldılar. Artık Hazreti Zeyd'in bir yuvası vardı.

Ancak Hazreti Zeyd'in babası da her yerde onu arıyordu. Çünkü oğlunu çok özlemişti.

Bir süre sonra, Hazreti Zeyd'i buldu. Peygamber Efendimizin yanına gidip oğlunu yanına almak istediğini söyledi.

Peygamber Efendimiz de, "Ona soralım. Gelmek isterse izin veririm. Ama burada kalmak isterse de ona evlâdım gibi bakarım." dedi.

Hazreti Zeyd de:

- Babacığım! Efendimiz bana öyle şefkatli davrandı ki, O'nu kimseyi tercih edemem, dedi.

Daha sonra Peygamber Efendimiz, ayağa kalktı ve Zeyd'i, Kâbe'ye götürdü. Daha sonra Hacer-ül esved'in yanıbaşında durdular. Efendimiz orada bulunanlara dönerek:

- Şahit olunuz, ey insanlar! Zeyd bundan sonra, benim oğlumdur. O'nu, evlâd ediniyorum, dedi. "Ta ki evlâdlarınızı babalarının ismiyle çağırın Allah katında böylesi daha doğrudur." âyeti ininceye kadar.

Babası ve amcası bu durumu görünce, kızgınlıkları geçti. Sevinç içinde memleketlerine döndüler.

İlk Vahiy

Sevgili Peygamberimiz, sık sık Hira Mağarası'na çıkardı. Burada zamanını dua ve ibadetle geçirirdi. Kırk yaşlarındaydı. Ramazan ayında da yine Hira Mağarası'nda ibadet ediyordu.

Vahiy meleği Cebrail (a.s) Efendimize şöyle seslendi:

- Oku!
- Ben okuma bilmem.

Bunun üzerine Cebrail (a.s) O'nu kucakladı.

- Oku!
- Ben okuma bilmem.

Cebrail (a.s) yine O'nu kucakladı ve:

- Oku! Yaratan Rabbi'nin adıyla oku! dedi.

Bu sözler Yüce Allah'ın ilk buyruğuydu!

Peygamberimiz, bu buyruğu heyecanla tekrar etti.

O an Cebrail (a.s), ortadan kaybolunca Efendimiz, mağaradan hemen ayrıldı. Çünkü O, heyecan içindeydi. Dağlar, taşlar, çiçekler ve ağaçlar kendisine, "Esselamû aleyke ya Resûlullah!" diye selâm veriyor, peygamberliğini tebrik ediyorlardı.

Peygamber Efendimiz, evine geldiğinde titreyerek sadece, "Beni Örtün!" diyebilmişti. Hanımı, Hazreti Hatice, Peygamberimizi yatağa yatırdı ve üstünü örttü.

Peygamber Efendimiz, sakinleşince olanları Hazreti Hatice'ye anlattı. O da:

- Sabret! Ben, Senin peygamber olmanı ümit ediyorum, dedi.

Daha sonra Sevgili Peygamberimiz ile birlikte Hazreti Hatice'nin amcası ve âlim birisi olan Varaka bin Nevfel'e gittiler. Her şeyi ona da anlattılar. Varaka, Efendimizi dikkatlice dinledi ve hiç tereddüt etmeden şöyle dedi:

- Sana gelen vahiy meleği Cebrail'dir. Sen bir peygambersin! dedi.

Yıllar önce Hira Mağarası'nda Peygamber Efendimize Allah'ın izniyle peygamberlik verildi. O sırada Hira Mağarası mis gibi koktu.

Hira Mağarası, Nur Dağı'nda bulunuyor. Mağaranın, nasıl bir yer olduğunu merak ediyor musunuz? O hâlde bir büyüğünüzle birlikte bir mağaraya gidebilir ya da belgesellerden izleyerek inceleyebilirsiniz.

Hazreti Ali

Sevgili Peygamberimiz, Allahü Teâlâ'nın emriyle Mekke'den, Medine'ye hicret edecekti. Yola çıkmadan önce Hazreti Ali'ye kendi yatağında yatmasını, bıraktığı emanetleri sahiplerine vermesini söyledi.

Ardından:

- Bu gece yatağımda yat, uyu! Korkma, sana hiçbir zarar gelmez, dedi.

Hazreti Ali, Peygamber Efendimizin emrettiği şekilde yatağa yattı.

Hicret gecesi müşrikler, Efendimizin evinin etrafını sarmışlardı. O sırada Peygamber Efendimiz, evinden çıktı. Yâsîn-i şerîf sûresinin başından ilk on âyet-i kerîmeyi okudu ve bir avuç toprak alıp onlara doğru üfledi. Allah'ın izniyle, onlar görmeden önlerinden geçip gitmişti.

Bir süre sonra müşriklerin yanına biri gelip:

- Burada ne bekliyorsunuz, diye sordu.

Onlar da:

- Hazreti Muhammed'in evden çıkmasını bekliyoruz, dediler.

O kişi gülümseyerek:

- Hazreti Muhammed aranızdan geçip gitti, deyince hemen içeri girdiler.

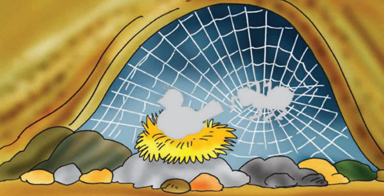
Hazreti Ali'yi, Efendimizin yatağında görünce şaşkınlıkları daha çok artmıştı.

O'nun, nerede olduğunu sordular. Ama istedikleri cevabı alamadılar.

Hazreti Ali, küçük yaşlardan itibaren Biricik Peygamberimizin yanında büyüdü ve on yaşında Müslüman oldu. O, Peygamberimizin amcasının oğlu ve damadıdır.

HİCRET VE YOLCULUK

Peygamberimiz, müşriklerin kendisine zarar vereceğini öğrenince, o gece evi terk edip Hazreti Ebubekir'in yanına gitti. Her ikisi de gizlice yola çıktılar. Herkes onları bulmaya çalışıyordu. Efendimiz, arkadaşıyla birlikte Sevr Mağarası'na girdi. Allah'ın izniyle, örümcek mağaranın kapısına ağını örmüş, kuş da hemen oraya yuva yapmıştı.

İzleri takip eden müşrikler de, bir süre sonra mağaraya gelmişlerdi. Ama örümcek ve kuş yuvasını görünce, "Eğer buraya girmiş olsalardı, örümceğin ağı bozulmuş olurdu. Bu kuş da buraya yuva yapamazdı." dediler. Ardından oradan hızla uzaklaştılar. Peygamber Efendimiz ve Hazreti Ebubekir, Sevr Mağarası'nda üç gün beklediler.

O sabah, Hazreti Ebubekir'in kölesi onlara iki tane deve getirdi. Bu develerle Medine'ye doğru yolculuk yani hicret başlamış oldu.

★ Şimdi, uygun çıkartmaları bularak mağaranın girişine örümcek ve kuşu yerleştirelim.

Boyama

Örümcek, Allah'ın izniyle ağ örerek yuvasını yapar ve orada beslenir.
Parmaklarımızı kullanarak örümcek gibi yürümeye çalışalım.
Yukarıdaki resmi tamamlayıp boyayalım.

Hazreti Ebubekir

Mağara

Peygamber Efendimiz, müşriklerden kaçarken Hazreti Ebubekir'le birlikte bir mağaraya sığındı. Oraya geldiklerinde, Hazreti Ebubekir, Efendimize bir zarar gelmesin diye önceden mağaraya girmiş ve etrafı kontrol etmişti. Mağaraya birlikte girdikten sonra Efendimiz Hazreti Ebubekir'in dizlerinde dinlenmek istedi. O sırada Hazreti Ebubekir, yanlarında bir delik gördü ve deliği ayağı ile kapattı. Mağaradaki bir yılan da bu delikten çıkmak istedi ve Hazreti Ebubekir'in ayağını soktu.

Hazreti Ebubekir ise, o sırada acı içerisinde kıvranmaya başlamıştı. Acıdan gözyaşları, Efendimizin yüzüne akınca:

"Ne oldu ya Ebubekir?" dedi Efendimiz.

Hazreti Ebubekir de:

"Ayağım ile kapattığım delikten bir yılan ayağımı soktu." dedi.

Efendimiz, bunu fark edince hemen onun ayağına tükürüğünü sürerek iyileşmesine yardımcı oldu.

Miraç

Peygamber Efendimiz, miraca çıktıktan sonra etrafındakilere yaşadıklarını anlattı. Ancak O'nu müşrikler inkar ettiler. Daha sonra da Hazreti Ebubekir'in yanına gidip sordular:

"Ey Ebubekir, Sen çok defa Kudüs şehrine gidip geldin. İyi bilirsin. Mekke'den Kudüs'e gelmek ne kadar zaman sürer?" dediler.

Hazreti Ebubekir de, "Bir aydan fazla!" diye cevap verdi.

Onu dinleyenler, "O hâlde böyle bir şey olamaz." diyerek Efendimizin kısa süre içerisinde yolculuk yaptığına inanmadılar.

Ancak O'na, Hazreti Ebubekir inanmıştı. Peygamber Efendimizin adını duyunca: "Eğer O söylediyse doğrudur!" dedi.

Yolda Yürürken

Peygamber Efendimiz ve Hazreti Ebubekir, yanlarına bir miktar yiyecek alarak yola çıktılar. Hazreti Ebubekir, Efendimizin çevresinde bazen sola, bazen sağa bazen de öne ve arkaya gidiyordu. Peygamberimiz, niçin böyle yaptığını sorunca: "Etraftan gelecek bir tehlikeyi önlemek için. Eğer bir zarar gelirse önce bana gelsin. Canım size feda olsun." diye cevap verdi.

Hazreti Ebubekir, her zaman her yerde Efendimizin yanından hiç ayrılmamış ve O'nun sadık arkadaşı olmuştu.

Peki, siz arkadaşlarınıza nasıl davranırsınız?

EBÛ EYYÛB EL-ENSARİ HAZRETLERİNİN EVİ

Allah'ın emriyle, Mekke'den ayrılan Sevgili Peygamberimiz, Medine'ye gelmişti. Herkes Efendimizi misafir etmek için yarışıyordu.

Ebû Eyyûb El-Ensari de bütün akrabalarıyla birlikte Efendimizi karşılamaya çıkmıştı.

Fakat Efendimiz, kimsenin gücenmesini istemiyordu. Devesi Kusvâ'yı işaret ederek buyurdular ki:

- Devemin yularını bırakınız! Kimin evinin önünde çökerse, orada misafir olurum!

Gerçekten deve de, sanki görevini biliyormuş gibi hareket ediyordu. Sonunda, iki yetime ait boş bir arsa üzerinde durdu. Ağır ağır yere çöktü.

Peygamber Efendimiz de devesinden inmedi. Kusvâ tekrar ayağa kalktı. Ardından yürümeye başladı ve eski yerine çöktü.

Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz, Kusvâ'nın üzerinden inip:

- İnşallah yerimiz burasıdır. Peki burası kimindir, diye sordu.

- Yâ Resûlullah! Amr oğulları Süheyl ve Sehl'indir, dediler.

Efendimiz de:

- Akrabalarımızdan hangisinin evi buraya daha yakındır, diye sordu.

Ebû Eyyûb El-Ensârî Hazretleri sevinçle cevap verdi:

- Buyurunuz! Benim evim yakındır Yâ Resûlullah dedi ve devenin üzerindeki Efendimizin eşyalarını indirdi.

Peygamberimiz, Mescid-i Nebevî inşa edilinceye kadar artık onun evinde kalacaktı.

Ancak Ebû Eyyûb El-Ensari çok huzursuzdu. Çünkü Efendimiz, evin alt katında oturmayı tercih etmişti. Kendisinin üst katta oturması, onu rahatsız ediyordu. Hele bir akşam, toprak tavana su dökülünce, ne yapacağını bilemedi. Örtündükleri tek yorganla suyu kuruladı. Aşağı damlamasına mâni oldu. Ama sabaha kadar, uyuyamadı.

Ertesi gün onun üzüntüsünü gören Peygamber Efendimiz, üst kata çıkmayı kabul etti. Bu misafirlik uzun süre devam etti.

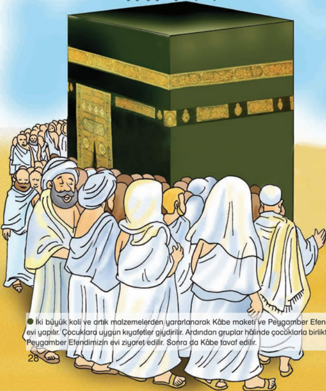

MEKKE'YE GERİ DÖNÜŞ VE KÂBE'NİN ETRAFINDA TAVAF

Peygamber Efendimiz, Mekkeli müşriklerle bir barış antlaşması yapmıştı. Ama onlar bu antlaşmaya uymadılar. Bunun üzerine, Peygamber Efendimiz, büyük bir orduyla Mekke'ye doğru yola çıktı. Oraya geldiklerinde bütün halk çok korkmuştu. Ancak Peygamber Efendimizin niyeti, onlara zarar vermek değildi. Onlar da bunu anladılar ve teslim oldular. Mekke, fethedildikten sonra Kâbe'deki putlar temizlendi.

Ardından Efendimiz ve Sahabiler Kâbe'yi tavaf ettiler. Daha sonra Sevgili Peygamberimiz, tekrar Medine'ye döndü.

Artık İslâm dini bütün dünyaya yayılmaya başlamıştı.

● İki büyük koli ve artık malzemelerden yararlanarak Kâbe maketi ve Peygamber Efendimizin evi yapılır. Çocuklara uygun kıyafetler giydirilir. Ardından gruplar hâlinde çocuklarla birlikte önce Peygamber Efendimizin evi ziyaret edilir. Sonra da Kâbe tavaf edilir.

Yıllar önce Peygamber Efendimiz, Medine'ye gelir gelmez herkesin namaz kılıp, sohbet edilebilmesi için bir mescit kurmaya karar vermiş.

- Bizler de Mescid-i Nebevî'nin kurulmasına yardımcı olalım mı?
- O hâlde uygun çıkartmaları bulup sayfadaki boşluklara yapıştırabilirsiniz.

VEDA HUTBESİ VE PEYGAMBER EFENDİMİZİN VEFATI

O yıl, Peygamber Efendimiz hac vazifesini yaptıktan sonra bütün Müslümanlara nasihatlarda bulundu. Buna "Veda Hutbesi" dendi. Sevgili Peygamberimiz, bu hutbeden sonra Medine'ye geri döndü. Ama orada kısa bir süre sonra hastalanmıştı.

63 yaşında vefat etti. Hiç kimse öldüğüne inanamamıştı. Ancak günümüzde bile sanki O, yaşıyormuş gibi hissediyor ve O'nu çok seviyoruz.

Bizler, Peygamber Efendimizi, görmesek de çok seviyoruz. Şu an kabri, Medine'de Mescid-i Nebevî'de bulunuyor. O'nun, yaşadığı Mekke ve Medine şehirlerini ziyaret ederek Peygamberimize sevgimizi göstermeye çalışırız.

Veysel Kârani Hazretleri

Veysel Kârani Hazretleri, Yemen'de annesi ile birlikte yaşıyordu. Annesi çok yaşlı ve gözleri görmüyordu. Veysel Kârani Hazretleri, gündüzleri başkalarına ait develeri besliyor, akşamları da annesiyle ilgileniyordu.

İlgilendiği develerden belli bir ücret istemez ne verilirse onu alırdı. Aldığının yarısını da sadaka olarak fakirlere dağıtırdı.

Gece, gündüz ibadet eder ve Yüce Allah'a her zaman şükrederdi. Peygamberimizi çok ama çok severdi. Uzak da olsa O'nu hep ziyaret etmek isterdi. Ama hasta olduğu için annesini tek başına bırakamazdı.

Ancak Peygamber Efendimiz, her zaman Veysel Kârani Hazretlerinin sevgisini hissederdi. Çevresindeki kişilere de hep ondan bahsederdi:

- Veysel Kârani, Allah katında çok değerli bir insan, derdi.

Bir gün Hazreti Ebubekir, Peygamber Efendimize sordu:

- Peki, biz onu görebilecek miyiz?

Peygamber Efendimiz de:

- Onu, sen ve ben göremeyeceğiz ama Hazreti Ali ve Hazreti Ömer görecek, dedi.

Daha sonra onlara Veysel Kârani Hazretlerini nasıl tanıyacaklarını anlattı. Onun en belirgin özelliği, avucunun içindeki gümüş rengindeki beyazlıktı.

Yıllar geçmişti. Peygamber Efendimiz vefat etmeden önce mübarek hırkasını çıkarıp Veysel Kârani Hazretlerine vermelerini söylemişti.

Bir süre sonra da, Hazreti Ali ve Hazreti Ömer, Efendimizin hırkasını alarak yola çıktılar.

Onlar, kısa süre içerisinde Veysel Kârani Hazretlerinin kaldığı yeri buldular. Veysel Kârani Hazretleri de onları görünce çok şaşırdı ve ağladı:

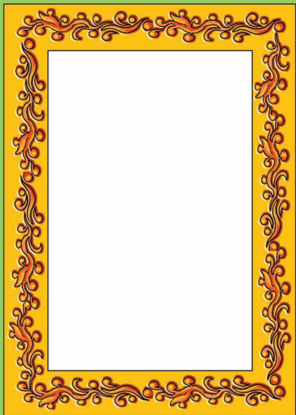
- Sizin aradığınız kişi başka birisi olmasın sakın, dedi.

Hazreti Ali ve Hazreti Ömer:

- Hayır, o sensin! Sana Peygamber Efendimizden selâm getirdik. Efendimiz, "O, mübarek hırkayı giyinip ümmetime dua etsin." diye vasiyette bulundu, dediler.

O da büyük bir saygıyla Hırka-i Şerifi eline aldı. Öptü, kokladı ve yüzüne sürdü. Sonra da secde edip Hırka-i Şerifi hemen giyindi.

Günümüzde bu Hırka-i Şerif, Türkiye'deki bir camide Ramazan ayı boyunca ziyaretçilere gösterilmektedir.

Peygamber Efendimiz, ailesini çok severdi.
Hanımlarına, çocuklarına ve torunlarına çok iyi davranırdı.

- Bu çerçevenin içine ailenizle birlikte çektirdiğiniz fotoğrafınızı yapıştırır mısınız?
- Peki, bu fotoğrafa baktığınızda neler hissettiğinizi sevdiklerinize anlatır mısınız?

FAALİYET

Biricik Peygamberimiz, gül gibi güzel kokarmış. Biz de O'nun, kokusunu hatırlamak için bir faaliyet hazırlayalım mı?

Önce, ince ve beyaz kumaşı 15x15 ebadında keselim. Ardından bir büyüğümüzün yardımıyla mendilin üzerine çizilen gül resmini kumaş boyasıyla boyayalım. Kuruduktan sonra gül suyunda bekletip suyunu biraz akıttıktan sonra kurumaya bırakalım.

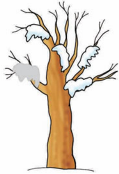
Mendil gül gibi kokuyor değil mi? Mendili, kokunun hemen gitmemesi için hava almayacak şekilde kapalı küçük bir kutunun içerisinde muhafaza edelim.

Artık bu güzel mendili kokladıkça Peygamber Efendimizi hatırlayabilirsiniz!

- Burnumuzla kokuları hissedebildiğimiz için Allah'a şükredelim.
- Çevremizdeki farklı kokuları keşfedelim.
- Peki, siz hangi kokuları seversiniz?
- Hoşunuza gitmeyen kokular nelerdir?

Resmi dikkatlice inceleyelim. Her mevsime uygun olan çıkartmaları bulup yapıştıralım.

★ Mevsimler, insan ömrünü yansıtıyor. İlkbahar doğuş. Yaz olgunluk. Sonbahar yaşlılık. Kış da hayatın sona ermesi. Bitkiler de, hayvanlar da, insanlar da bu şekilde yaşantılarını sürdürüyor.

- Dünyada, yaptığımız her iyiliğin karşılığı olarak Allah, cennetteki güzelliklerle bizi sevindirecek.
Cennetle ilgili düşündüklerinizi çizer misiniz?

HİKÂYE

Dedemizin Vefatı

O sabah Yaren ve Yusuflar, telefonun sesiyle uyanmışlardı. Babası, telefonu açar açmaz hiç konuşmadan şaşkınlık içerisinde durmaya başladı.

Annesi:

- Ne oldu? Önemli bir haber mi var, dedi.

Babaları üzgün bir şekilde:

- Evet, babam vefat etmiş, dedi.

Yusuf ve Yaren de çok şaşırmışlardı.

Dedelerini daha geçen gün ziyaret etmişlerdi. Üstelik onu çok seviyorlardı. Acaba bir daha dedelerini göremeyecekler miydi! Anne ve babası hemen hazırlanmışlar, teyzeleri de Yusuf ve Yaren'le ilgilenmek için yanlarına gelmişti.

Anne ve babaları evden çıkarken Yusuf ve Yaren:

- Ne olur! Bizi de götürün, dediler.

Babaları:

- Şu anda sizin oraya gelmeniz doğru olmaz. Ama akşama gelip size alacağım. Dedenizin duasında sizin de olmanızı istiyorum, dedi.

Ardından hemen yola çıktılar.

Yaren ve Yusuf, pencereden onlara bakarken çok üzgün görünüyorlardı. Yaren'in gözlerinden yaşlar süzülmeye başladı.

Teyzesi gözyaşlarını silerek:

- Yarenciğim, seni çok iyi anlıyorum. Hepimiz dedeni özleyeceğiz. Ama Allah, uygun gördüğü zamanda insanları dünya hayatından alıyor. Ardından o insanlar için ahiret hayatı başlıyor. Dedenizi çok uzaklarda yaşıyor gibi hayal edebilirsiniz, dedi.

Yusuf:

- Peki, onu bir daha göremeyecek miyiz?

- Tabi ki göreceğiz. İnşallah, hep birlikte cennette buluşacağız. Biliyor musunuz, Peygamber Efendimiz de şimdi orada! Gelin şimdi bahçeye çıkalım. Size bir şey göstereceğim, dedi teyzesi.

Yusuf ve Yaren merak içinde bahçeye çıktılar.

Teyzesi:

- Şu ağaca bir bakar mısınız! Sonbahar mevsimi olduğu için, hiç yaprağı kalmamış. Hepsi dökülmüş. Şimdi de yerdeki yaprakları elinize alın, dedi.

Yusuf ve Yaren, yaprakları ellerinde tuttuklarında hemen parçalanmışlardı. Teyzesi gülümsedi. Sonra da ağacın küçük bir dalını kopardı. Dalı tekrar ikiye böldü:

- İşte ağacın dalları da kurumuş, yani şu anda cansız. Ama ilkbahar geldiğinde bu ağaç canlanacak. Dalları yeşerecek ve çiçekler açacak. İşte her canlı bu şekilde, zamanı geldiğinde Allah'ın izniyle ahirette yeniden canlanacak, dedi.

Yaren:

- Dedem gibi mi, dedi.

Teyzesi:

- Evet! Ama onu biz hiç unutmayacağız. Mezarını sık sık ziyaret edip dualar edeceğiz, dedi.

Daha sonra içeri girdiler. Yaren ve Yusuf dedeleri için resim yaptılar. Resim kâğıdının her tarafı kalplerle dolmuştu. Akşama doğru babaları gelip onları dedelerinin evine götürdü. Ev çok kalabalıktı. Bütün akrabaları oradaydı. Hocaefendi, Kur'ân-ı Kerîm okuyor herkes sessizce onu dinliyordu. Bu güzel duanın ardından, pilav ve helva ikram edilmişti. Eve döndüklerinde babası, çantasından bir saat ve kalem çıkardı. Yaren'e kalem, Yusuf'a da bir saat uzattı.

Ardından:

- Çocuklar, bunlar dedenizindi. Size veriyorum. Hatıra olarak saklarsınız ve baktıkça dedenizi hatırlarsınız, dedi.

Yaren ve Yusuf çok duygulanmıştı. Babalarına sarıldılar. İkisinin de gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Birkaç gün sonra da dedelerinin mezarını ziyarete gittiler. Ellerindeki renkli çiçekleri mezara diktiler. Dedelerinin mezarı çok güzel olmuştu.

Anneleri:

- Elimizi açıp dedeniz için dua edelim. Eminim o, bizim mezarına gelip dua ettiğimizi hissetmiştir, dedi.

Yaren:

- Dedem çok sevinmiştir! Değil mi anneciğim,dedi.

Annesi de:

- Tabi ki dedi.

Yusuf da:

- Baba sık sık dedemin ziyaretine gelelim, dedi.
- Geliriz yavrum, dedi babası.

Yaren ve Yusuf mezardan ayrılmadan önce:

- Dedeciğim, seni çok seviyoruz, dediler.

Artık Yaren ve Yusuf, ölümün yeni bir hayata başlangıç olduğunu çok iyi biliyorlardı. Dedelerini, her özlediklerinde ise hatıralarına bakıp özlem gideriyorlardı.

HAZRETİ MEVLÂNÂ

Hazreti Mevlânâ, büyük bir âlimdi. Dünyada çok malı olsun istemezdi. Tıpkı sahabiler gibi evindeki her şeyini paylaşmaktan mutlu olurdu. Medresedeki fakir öğrencilere gizli gizli yardım ederdi. Öğrenciler, minderin altındaki paraları görünce çok şaşırırlardı.

O kibar, düşünceli, şefkatli ve Peygamber Efendimizin davranışlarını örnek alan bir insandı.

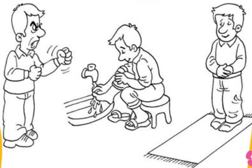
Herkese evini ve medresesini açardı. Az, uyur, az yemek yer, çok da ibadet ederdi. Tıpkı bir ayna gibi Peygamber Efendimizin özelliklerini etrafına yansıtırdı.

Siz de, bir el aynası alıp istediğiniz nesneyi çevrenize yansıtabilirsiniz.

Hadis

Öfkenizi yenmek için, abdest alıp namaz kılın.

Ayaktaysanız oturun, otuyorsanız sırtüstü uzanın.

Bu hadisi dikkatle inceledikten sonra boyayalım. Ardından dramasını yapalım. Peki, siz çok öfkeli yani kızgın olduğunuzda ne yaparsınız?

HAZRETİ ÖMER

Hazreti Ömer, Mekke'de Müslüman olduktan sonra kendisine Efendimizi örnek almıştı. Peygamber Efendimiz gibi yürümeye O'nun gibi yaşamaya başlamıştı. Hatta, Efendimiz'in vefatından sonra O'nun, namaz kıldığı ağacın altında namaz kılmış ve Efendimizin oturduğu yerlerde oturmuştu.

Halife olduktan sonra herkese adaletli davranmış ve ihtiyacı olan insanlarla tek tek ilgilenmişti.

O kadar adaletliydi ki; odasında iki mum vardı. Birini devlet işlerini, diğerini de özel işlerini yaparken kullanırdı. Aynı şekilde kullandığı iki kalemi vardı. Devlet işi için kullandığı kalemiyle, özel işlerinde kullandığı kalem, farklıydı.

Hazreti Ömer'in, adaletini duymayan kalmamıştı.

Kıssa

Râfi Bin Amr Hazretleri

Peygamber Efendimizin, yaşadığı dönemde daha küçük bir çocuk olan Râfi Bin Amr Hazretleri bir hurma ağacını taşlamıştı. Bahçe sahibi de onu yakalayarak Peygamber Efendimize götürdü.

Biricik Peygamberimiz şefkatle:

- Yavrucuğum! Hurma ağacını niçin taşlıyorsun, diye sordu.

Küçük Râfi:

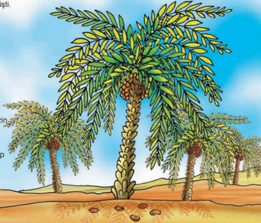
- Ya, Resûlullah! Acıkmıştım! Yemek için taşladım, dedi.

Peygamber Efendimiz:

- Bir daha hurma ağacını taşlama! Ağaçtan yere düşen hurmaları ye, dedi ve başını sıvazladı. Ardından:

- Allah'ım, onun karnını doyur, diye dua etti.

Böylece Peygamberimiz, daha çok küçükken Râfi Bin Amr Hazretlerini uyarmış ve doğru davranışı yapma konusunda yönlendirmişti.

- Bizler de Peygamber Efendimizin ve büyüklerimizin uyarılarını dikkate alalım.
- Peki, sizi bir büyüğünüz uyardığında ona nasıl cevap verirsiniz?

Hazreti Yunus

Hazreti Yunus, Allah'ın izniyle çok uzun yıllar önce Ninova şehrine peygamber olarak gönderilmişti. Ancak orada yaşayan insanlar, yaptıkları putlara tapıyor Allah'a inanmıyorlardı.

Oysa Hazreti Yunus, her gün onlara Allah'ın varlığını ve yarattığı güzellikleri anlatıyordu. Ancak O'na kimse inanmıyordu.

Bir gün Hazreti Yunus, Allah'ın izni olmadan şehri terk etti.

Oradan ayrıldıktan kısa süre sonra bir gemiye bindi. Gemi, denizde ilerlerken birden büyük bir fırtına çıktı. Fakat gemideki insanlar, fırtınanın O'nun yüzünden çıktığını düşündüler. Sonra da Hazreti Yunus'u gemiden denize attılar.

Hazreti Yunus, uzun süre denizdeki dalgalarla mücadele etti. Ama sonunda O'nu büyük bir balık yuttu.

O sırada Hazreti Yunus, çok şaşırmıştı. Çok uğraşmasına rağmen, balığın karnından bir türlü çıkamadı. Büyük balık, Allah'ın emri üzerine Hazreti Yunus'a hiç zarar vermedi. O da, balığın karnında sabredip sürekli, "Lâ ilâhe illa ente subhâneke inni küntü minezzâlimin" diyerek Allah'a dua etti.

Allah, dualarını kabul etmişti. Bir süre sonra bu büyük balık Hazreti Yunus'u kıyıya bıraktı. Yunus Peygamber de kısa bir süre içerisinde eski sağlığına kavuşup ülkesine geri döndü.

Bizler, Yüce Allah'ın razı olduğu davranışları yapmalıyız. Yanlış yapsak da üzülüp tövbe etmeliyiz.

Unutmayalım! Allah'ın bizlere karşı sevgisi çok büyük ve merhameti sonsuzdur.

Hadis

Müminin her hâli hayırlıdır.
Musibet geldiği zaman sabreder.
Onun için hayırlıdır.
Nimet isabet ettiği zaman şükreder.
Onun için yine hayırlıdır.

Yukarıdaki resmi inceleyip boyayalım.

ALLAH HER ŞEYİ İŞİTİR. (ES-SEMÎ)

Allah, her şeyi işitendir.

Ancak, biz insanlar bazı sesleri işitebileceğimiz şekilde yaratıldık.

Karıncalar, çok küçük olmalarına rağmen, çok büyük işler başarırlar.

Ama biz onların çıkardıkları sesleri duyamayız.

- Karıncaların ayaklarını sayalım. Ardından karıncaların ayaklarına ayakkabı yapalım.
- Peki, siz nelerin sesini işitirsiniz? Nelerin sesini işitemezsiniz?

ALLAH HER ŞEYİ GÖRÜR. (EL-BASİR)

Allahü Tealâ her şeyi görendir. Yüce Allah, toprağın altındaki solucanı, denizin altındaki balıkları bile görür.

Bizler, sadece bulunduğumuz mekandaki şeyleri görebiliriz. Ama Yüce Allah, yarattığı her varlığı nerede olursa olsun görür.

Peki, biz insanlar gözlerimizle nereleri görürüz? Neleri göremeyiz?

ALLAH HERKESE YARDIM EDENDİR.
(EN-NÂFİ)

Biraz önce neden dua ettin, teyze?

İmtihana çok çalışıyorum. Ancak Allah'tan yardım da istiyorum.

Yüce Allah, zor anlarımızda ve ihtiyaç duyduğumuzda bizlere yardım eder.
 Peki, siz ne zaman Allah'tan yardım istersiniz?

ALLAH ŞİFA VERENDİR.
(EŞ-ŞÂFÎ)

ŞARKI

Hasta Duası

Benim bir kardeşim var, çok yaramaz
Terli iken soğuk su içer, hasta olur

Dertliye deva, hastaya şifa
Sen verirsin Allah'ım, Allah
Sen görürsün Allah'ım, Allah
Sen şifasın Allah'ım, Allah

Babam onu götürdü doktor amcaya
İlâç verdi, bir de dua öğretti

Dertliye deva, hastaya şifa
Sen verirsin Allah'ım, Allah
Sen görürsün Allah'ım, Allah
Sen şifasın Allah'ım, Allah

Söz-Beste: Ertuğrul Erkişi

ALLAH HEPİMİZİ KORUR. (EL-HAFÎZ)

- Bu çocuk sizce neden korkmuş olabilir?
- Siz korktuğunuzda neler yaparsınız?

Peygamber Efendimiz, sıkıntı yaşadığı anlarda şu duayı okurmuş:

"Yâ hayyu yâ kayyûmu, birahmetike estağîsü"

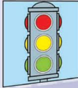
- Bizler de, bu duayı öğrenip sıkıntı ve korku duyduğumuz zamanlarda okuyalım.

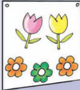
Allah, bizi her zaman korur. Ama biz tedbirimizi alıp kendimizi tehlikeye atmayacak davranışlarda bulunmalıyız.

 Şimdi, resmi inceleyelim ve başka hangi davranışlar tehlikelidir, söyleyelim.

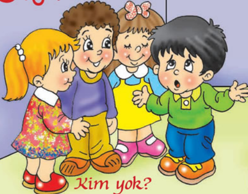

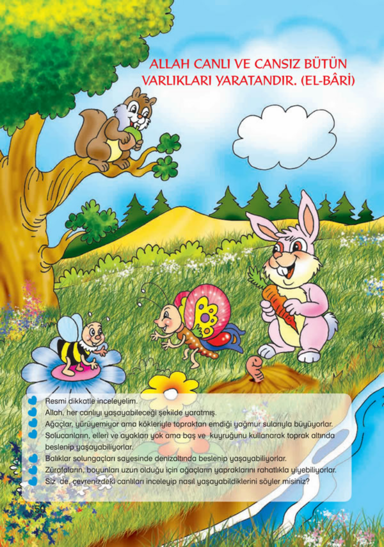
OYUN

Kim yok?

Bu oyun grup hâlinde oynanır.
Eğitimci öncelikle, her çocuğun kendisini tanıtmasını ister.
Mesela: "Benim adım, Ayşe. Sarı saçlıyım. Üzerimde pembe renkli bir elbise var..." diyerek çocuklar sırayla kendini tanıtırlar.
Ardından bir çocuğun gözleri kapatılır. Eğitimci, daha önce belirlediği bir çocuğu dışarı çıkartır. Daha sonra, çocuğun gözleri açılır ve eğitimci sorar:
- Kim yok?
Çocuk da arkadaşlarına dikkatle bakar. Eğer cevabı bulamazsa, arkadaşlarına:
- Saçı ne renkti?
- Kız mı? Erkek mi?
- Kıyafeti nasıldı, diye sorular sorarak bulmaya çalışır.

ALLAH CANLI VE CANSIZ BÜTÜN VARLIKLARI YARATANDIR. (EL-BÂRİ)

- Resmi dikkatle inceleyelim.
- Allah, her canlıyı yaşayabileceği şekilde yaratmış.
- Ağaçlar, yürüyemiyor ama kökleriyle topraktan emdiği yağmur sularıyla büyüyorlar.
- Solucanların, elleri ve ayakları yok ama baş ve kuyruğunu kullanarak toprak altında beslenip yaşayabiliyorlar.
- Balıklar solungaçları sayesinde denizaltında beslenip yaşayabiliyorlar.
- Zürafaların, boyunları uzun olduğu için ağaçların yapraklarını rahatlıkla yiyebiliyorlar.
- Siz de, çevrenizdeki canlıları inceleyip nasıl yaşayabildiklerini söyler misiniz?

HİKÂYE

En Değerli Şey

O gün Yusuf ve Yaren, okulda parmak boyası faaliyeti yapmışlardı. Ellerini rengârenk boya ile boyayıp kâğıda bastırıyorlardı. Öğretmen de boyası kuruyan faaliyetleri panoya asıyordu.

Bütün çocukların elleri ve faaliyet önlükleri boya içerisinde kalmıştı. Ellerini yıkadıktan sonra minderlere oturdular. Çünkü öğretmenleri, onlara çok önemli bir soru soracağını söylemişti.

Hepsi de merakla öğretmenlerine bakıyorlardı. Ardından:

- Çocuklar, dünyadaki en değerli şey ne, dedi öğretmen.

Çocuklardan biri:

- Yemek, dedi.

Öğretmenleri gülümseyerek:

-Hayır! Ondan daha değerli bir şey dedi.

-Kimisi, oyuncak kimisi kitap diye cevap verdi çocuklar.

Ama doğru cevap hâlâ bulanamamıştı.

Öğretmen:

- Size ipucu vereyim. Yenilmez, giyilmez, tutulmaz ve görülmez. Sadece hissedilir!

Bu akşam herkes düşünsün bakalım. Yarın cevaplarınızı öğreniriz, dedi.

Yusuf ve Yaren eve döndüklerinde öğretmenlerinin nasıl bir soru sorduğunu annelerine anlattılar.

Anneleri:

- Aslında bu sorunun cevabı çok kolay çocuklar, dedi.

Yaren:

- Ama biz bulamadık anne!

Yarına kadar belki bulursunuz, dedi ve mutfağa doğru gitti, annesi.

Yusuf:

- Annem, bize bir şey söylemedi Yaren. Şimdi biz cevabı nasıl bulacağız?

- Bilmiyorum, dedi Yaren.

Akşam olduğunda babaları onlara, "Peygamberimi Çok Seviyorum" adlı kitabı okudu. Daha sonra:

- Sevmek ne güzel! Çocuklar değil mi, dedi.

Yaren ve Yusuf da babalarına tek tek sevdikleri şeylerin isimlerini söylediler.

Artık uyku saati gelmişti. İkisi de pijamalarını giyip yatağa yattılar. O sırada Yaren ve Yusuf da aynı şeyi düşünüyorlardı.

Birden:

- Buldum! Sorunun cevabı sevgi diye, bağırdılar.

Ertesi gün okula gider gitmez, sorunun cevabını öğretmenlerine söylediler.

Öğretmenleri:

-Aferin! Çocuklar, sevgisiz yaşamayız ki. Allah'ın, bize en güzel hediyelerinden biri sevgidir. Herkes birbirini sevmeli, dedi.

Öğretmeni Yaren ve Yusuf'a, ödül olarak sevgi kartları verdi. Yusuf ve Yaren, eve gittiklerinde sevdikleri şeylerin üzerine bu kartlardan yapıştırdılar. Oyuncakları, ağaç, çiçek derken sevdikleri ne kadar çok şey vardı.

Sevmek... Allah'ın yarattığı her şeyi sevmek gerçekten çok güzeldi!

 Bütün sahabiler, fedakar ve Sevgili Peygamberimize sadık olmuştur. Ancak bunlardan 10 tanesi daha hayattayken cennetle müjdelenmişti.

 Yıldız çıkartmalarını, sayfadaki uygun bölümlere yapıştıralım mı? Şimdi de yıldızların içinde yer alan bu isimleri hep birlikte tekrar edelim.

Peygamber Efendimizin, arkadaşlarına sahabi denir.
Peygamber Efendimiz sahabiler için, “Onlar, gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine bakarsanız güzel örnekler görürsünüz.” demiş.

FAALİYET

Siz de, sahabiler gibi bir yıldız olabilirsiniz.
Sayfadaki bu büyük yıldızı kesip simlerle süsleyebilirsiniz?
Ardından, yıldızı delip ip geçirerek odanıza asabilirsiniz!

